

LIBERTAD

No se devuelven los originales y de
os que se publiquen son responsables
sus autores.

Número suelto: 15 céntimos

PERIÓDICO SEMANAL

ORGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERAL Y DEL RADICAL

PRECIOS DE SUSCRIPCION
Figueras . . . 1'25 pesetas trimestre.
Fuera . . . 1'50 " " "

Pago adelantado

Redacción y Administración: Centro Federal-Radical LASAUCA, 5

Puig d'Asprer a Llansà

El poble de Llansà, en el seu Centre Federal, que com és sabut de tothom constitueix un dels baluards indestructibles de la democràcia empordanesa; on sempre han bategat i mantingut els postulats de la República: llibertat, igualtat i fraternitat; en el casal federal doncs d'aquella democràcia tan assenyada com entusiasta, hom volia sentir la paraula serena i franca del conseqüent republicà, de tota la vida, En Josep Puig d'Asprer; diputat que no ha mancat mai al compliment dels compromisos contrets. Ell fou present a la votació de l'article 24, avui registrat a la Constitució amb les xifres 26; ell no ha regatejat mai el seu esforç, col·laboració o sufragi en favor de la justícia ni a l'enfortiment del nou règim; ja podem dir ben assentat d'ara en davant, malgrat les intencions dels insatsifets o els insans propòsits dels golafres. Gent la qual trobarem certament més a dreta que en lloc més.

Puig d'Asprer anava a Llansà complint l'empresa del seu comès. Demanar al poble republicà, si la conducta que hom porta a les Corts és com cal.

La vigília s'havia commemorat, com de ritual en aquell Centre Federal, l'alliçonador aniversari de l'11 de febrer del 1873.

L'entusiasme havia estat gran, sobretot per la magnífica glosa d'aquell soldat batallador, expoliat per l'absolutisme del policia Chamorro, que es diu Pere Purcallas Salvà, avui batlle popular de la més republicana vila empordanesa, volguent establir distincions en una terra on tothom és amant de la llibertat.

L'arribada

En l'arribada de Don Josep Puig d'Asprer, l'ardor s'incrementà més si cap. Tots volien estrènyer la mà i aplaudir la rectitud del diputat sincer que no mancava a l'obligació ni al deure.

Acabat un sopar a honor de la digna esposa del diputat, a qual àpat hi assistiren bona colla de significats correligionaris, va celebrar-se un mitin presidit, altrament que per Don Josep Puig d'Asprer, pel batlle popular en Pere Purcallas, juntament amb el Comitè del Centre; Don Marian Mas, batlle radical de Massanet; el Dr. Manuel Morlius; el president del Centre federal-radical de Vilabertran, Conrad Oliveda; Antoni Coll; Josep Cordoní, Joan Ponseti, Arsení Corsellas pels federals i radicals del Centre Federalista Ampurdanès de Figueres.

Parla Purcallas

Pere Purcallas comença l'acte dient que el Centre Federal de Llansà es complau de poguer oir la paraula autoritzada d'un ferm republicà, home d'esquerra i valent lluitador, pel qual tenim —diu— sincera gratitud davant l'encertada dignitat amb que porta el càrrec. Nosaltres federals —segueix— estimem en molt la conseqüència d'un veterà radical que porta escrita, ben segur més que ningú, una immillorable fulla de serveis per la causa de la República que ja disfrutem. Ell, radical, s'amara de l'essència de la doctrina federal, i respon als nostres batecs com si fos un de nosaltres mateixos. Per aquest motiu el nostre agraïment és doble, car hem d'afegir-hi el reconeixement de múltiples serveis, útils a la causa, a la justícia i a l'engrandiment del poble.

I volguent que aquest acte d'avui—continua—tingui un caire selecte, ample abast i aprofitament, m'atreviré a demanar, encara que sigui contrariant la seva voluntat d'imposar-se el silenci, que ens acompanyin en els parlaments, amics i correligionaris tan valuosos com així ho són el nostre estimat Soler Grau, professor a l'Institut de Figueres, i l'intel·ligent Dr. Morlius, que arreu palesa el seu esperit enlairat i radical.

Soler Grau

L'al·ludit Soler Grau, que com cada any que s'ha commemorat a Llansà l'11 de febrer, no ha deixat de respondre a la invitació que sense falta sempre li han fet aquells lleials i valents lluitadors, davant l'imperatiu requeriment de Pere Purcallas, pren; ben modest, la paraula, i diu als ciutadans llansanencs: Com puc negar-me a la vostra ordre, amb tot i que damunt meu pesen tota una sardana de taleies i una imprevenció que no sé com excusar? A vosaltres però, més ciutadans visquent a vella que d'altres pel lloc que ocupen, tinc l'honra de proclamar-vos admirables, perquè sapiguent anul·lar l'individualisme atorgueu la voluntat de tots a uns capdavanters que no pensen egoïstament, sinó en fer que floreixi ben gloriós i ben envejable el nom de Llansà. I són els Calsina, els Purcallas, els Barris, Serradell, que han escampat arreu de Catalunya i més enllà el crèdit de la vostra vila franca, noble i democràtica. I així ells treballant pel poble, per la democràcia, sempre per la República, han exaltat, més que procurant individualment, el valor del ciutadà

llansanenc, mantingut com exemple en el camp de la llibertat.

En portar vosaltres, perquè foreu vosaltres la més decisiva aportació al triomf de la candidatura d'esquerrers, la voluntat de fer surar un nom prestigiós com el de Puig d'Asprer, donaveu la lliçó de confiança al poble de Catalunya que espera de la força radical i del seu cabdill Don Alexandre Lerroux, la implantació dels principis federals amb l'aprovació d'una autonomia que respongui als vertaders anhels dels catalans i no desesperi als germans espanyols.

I segueix en una disertació feconda en parlar de l'article 26; la voluntat dels electors i la convicció de sentir incommovible la República actual, precisament pels homes que té. "No vull—diu—que tinguin els mèrits rellevants dels eximis patricis de la República del 73; però aquells, valguent molt, sacrificaren la República als principis dogmàtics d'ideari; i ara, els pulcres cabdills d'avui, posen per damunt de tot la salvació de la República lluminosa, encarnació del país".

El Dr. Morlius

El Dr. Don Manuel Morlius inicia el seu discurs, vivament esperat pel públic, amb una elegant al·lusió de nuament a la campanya de vertabració republicana que cal s'imposin tots els vertaders republicans, així com se ve realitzant per les forces que integren l'aplec republicà precisament arrencant pel federals de Llansà i els radicals de Massanet.

"Sense volguer emprar extremismes —manifesta— la República porta, i precisa que no la negligegi, una feina positiva d'alta valor moral". Se refereix a la laització de l'Estat enfront dels confessionalismes pels quals nosaltres hem de tenir absoluta tolerància quan se despleguin en llurs àrees pròpies, però

per damunt dels quals ha de campar-hi la superior jerarquia de l'Estat que en aquests problemes no li cab pendre cap partit, sinó mantenir senzillament la llibertat del ciutadà per a que es decanti segons les preferències íntimes i la personal vocació. Fer altrament és coaccionar la funció de l'Estat, quan en pura doctrina sabem que és sols l'Estat qui pot imposar l'orientació als ciutadans que l'informen.

Lliure l'Estat no hem pas de tremolar per la seva subsistència, malgrat que ell pateixi la desventura d'un desvari eixorc d'un desgovern borbònic que llençava els diners a plenes mans, no capacitant-se de les greus conseqüències que descabdella el tirar en orris la suor del que treballa, del que patint engrandeix la Nació i a la Humanitat.

Ara la República espanyola sofreix les conseqüències d'aquella truculència vessànica que enganyava al poble amb la confecció de falsos pressupostos, d'aparències i farses que han deixat d'existir per sempre en redreçar-se la virilitat nacional.

L'obra de capacitació a què s'entrega la República per a què el poble disfruti amb lluint del que mereix i és seu, és una obra profunda i humana que renovant l'esperit dels ciutadans enriqueirà la hisenda espanyola destronçada per la monarquia que no posava reparo, per tal de subsistir, en escanyar al poble sota la fèrula dels governs dictatorials.

Si sanegem l'esperit, la còrpora se farà sana i la vigoria de la raça s'incrementarà.

Carles III, que era un rei religiós, però no fanàtic, que mai deixà de complir amb els preceptes rituals, per sanear l'ànima del poble espanyol enverinada pels confusionismes i detentació maquiavèlica de l'autoritat, no vacil·là en promulgar una pragmàtica que escorbava els pertorbadors jesuïtes de la pa-

Republicans:

El discurs decisiu que demà diumenge a les 11 del matí pronunciarà a Madrid, nostre cabdill D. Alexandre Lerroux, serà radiat.

En el Centre Federalista Ampurdanès, d'aquesta, hi tindrem un potentíssim altaveu.

tria; i si de moment podia semblar un afebliment nacional com tota sangria que es practica damunt un cos, ben prompte es notaren els sanitosos efectes del remei diguem-ne extrem.

Ara igualment ha de succeir tirant endavant la República els postulats inscrits en la Constitució. No hem pas de defallir pels auguris més o menys estrambòtics que ens vinguin. No estem pas com en el 1873; llavors podien aixecar-se en partides els carlins, trabucaires; podien ocórrer els terrabastalls del cantonalisme; avui, no.

Ni els Pavia són possibles tinguent despert un Parlament que representa al poble i una llei fonamental per aplicar.

Acabat el seu discurs, el Dr. Morlius, és sorollosament aplaudit.

El diputat

Esclata una fervent ovació en aixecar-se Don Josep Puig d'Asprer, el diputat, per parlar al públic.

Raona amb serena autoritat la fortitut de la República; fa una exposició realíssima del moment social; declara veure que les extremes esquerres amb un règim de justícia entraran en raó, i les dretes a ultrança se'ls hi deu fer entrar, si toçudament s'hi resisteixen. Es comprèn la posició d'uns i altres; el moviment d'ambdues extremes és contradictori, mentre els uns propugnen per la consecució d'unes millores, els altres perden l'usdefruit d'uns privilegis materialment atemptatoris a la llibertat i progrés de la Nació.

No cal pas ni discutir l'efectivitat dels articles constitucionals; són la voluntat del poble i els hem de respectar. Sobretot els qui assistint a les deliberacions parlamentàries hi hem contribuït amb el nostre vot i opinions.

En el Parlament s'han presentat i queden encara qüestions de vitalitat capdal, tals l'Estatut de Catalunya. Nosaltres, el partit radical, no vacil·larem pas quan la seva resolució. Nosaltres ens notrim amb les doctrines d'aquell admirable mestre de les democràcies, l'immortal Francesc Pi i Margall, que és guia de la política de cordialitat i comprensió que menem. No som pas un partit joganer de quatre dies, amb crits estridents per anar passant; nosaltres portem l'honor i valor dels partits històrics, els més capacitats de la responsabilitat per arribar al govern del poble sense preferències per ningú, a grat de tothom, amb seny, tolerància, justícia i coratge per fer via en l'impuls del progrés. En el programa del partit radical hi són escrites les essències totes del federalisme; el pacte serà i és l'expressió de les nostres fórmules. No es cregui pas ningú que entre nosaltres hagin de campar-hi els oportunistes de tothora. Si vénen a integrar-nos ciutadans d'altres partits o neutres, benvinguts si de bona fe s'acullen sota la tolerància de les nostres banderes; però, com diu el nostre il·lustre cabdill Don Alexandre Lerroux, no es pensin pas venir pels honors, que primer que tot s'ha de veure quina és la voluntat pel sacrifici.

Som partidaris de l'autonomia, lema com he dit de la nostra bandera; i volem que aquesta autonomia sigui d'ample abast. Si nosaltres estrebem els nostres principis en el respecte a la llibertat individual, base de totes les autonomies; voldrem que sigui una realitat i

autonomia del municipi, la de la comarca, de la regió. El nostre propòsit és de veure com col·laboren unes regions amb altres; uns municipis amb altres municipis; i tots els espanyols sota l'emblema nacional que agermana a tots i aixeca cel amunt la República.

En la visió internacional pretenim que Espanya sigui escoltada per la força dels seus raonaments, no pas pel luxe de les armes brillants; l'abast internacional espanyol, extès fins a Hispano-Amèrica ens fa de gran ponderació en l'equilibri universal. Perxò treballem i maldarem de ferm a l'objecte de què estigui abastament imposada de cultura humana la nostra nació; de cultura racional, que ensems obre els ulls de la cara que de l'intel·ligència.

Les nostres freqüents consultes amb el poble, en forma de diàlegs, disertacions, mitins i conferències com ara ens explanem, són perquè el poble, perquè vosaltres, ens digueu on voleu que anem; si marxem bé; si així complimentem els designis del vostre cervell republicà i cor liberal.

El govern no són pas solament els homes del ministeri; no són pas solament els diputats de la Cambra; ni els funcionaris; el govern sou vosaltres que amb les vostres actituds, opinions i criteri determineu la bona o dolenta evolució de l'Estat.

* * *

Difícil fóra haver condensat en aquests breus continguts l'abundosa deu d'eloqüència del digne diputat Don Josep Puig d'Asprer. Sabem que tot just n'hem notat alguns dels més evidents enunciats; però tota l'exposició fructosa era feina àrdua per la modèstia de la nostra ploma.

Don Josep Puig d'Asprer termenà el seu discurs al poble, dient que tothom té el dret de recórrer al diputat perquè se l'atengui en les seves justes pretensions, i que no és cap favor d'agrair aquest serviment del diputat al poble, als ciutadans, sinó ben al contrari, per ell, pel diputat, és un estimulant honor.

Si esclatant fou l'ovació en començar, era eixordadora al final.

Com a Massanet, com a Cistella, com a Figueres, en el poble de Llansà, el diputat demòcrata i conseqüent, va rebre varies comissions i particulars que li encarregaren la solució de diversos interessos socials i polítics, respecte dels quals el Sr. Puig d'Asprer hi posa una activitat com per assumptes propis.

* * *

Comprovant el comportament de tan valuós representant, nosaltres, federals i radicals, veiem com l'Empordà ha re-trobat aquell símbol perdut des del temps del benaurat Joan M.ª Bofill.

M. Morlius
MÉDICO

FIGUERAS

La Cámara - El "jabalí" Balbontín

De lejos—de muy lejos, claro está—, las Cortes son algo que impone al cerebro de todo aquel que tiene conciencia de lo que significa esta palabra. La Cámara es el templo de la Sociedad civilizada en el que se debaten los destinos más altos y se discute el porvenir de un Estado. Sugiere esa congregación electa de «políticos» la idea, aquilatada por lecturas de esta guisa, de que los circunstantes que representan a la nación son varones sesudos, reconcentrados, muy dados a los florilegios oratorios y a las fórmulas más felices de armonía, por el civismo, a quien representan y la plenitud de ciencia política que encarnan. Son ellos los representantes del pueblo, que les ha ungido con sus votos y les ha confiado el encargo de llevar a los poderes públicos sus mandatos y la resolución de sus aspiraciones legítimas.

Esto por fuera...

¡Pero por dentro!...

Hay instantes—salvo algunas honrosas excepciones—que no parecen hombres: gritan, vociferan, gesticulan, provocan, insultan, insultan y meten el chillido en el alma. Por un lado rompe estruendoso el rebudio (con perdón sea dicho) del jabalí que enciende el eco feroz del hombre de la caverna por el otro. Hay padres de la Patria que, si son mudos, revientan. Se arraiga más y más la táctica, tan española, de querer convencer a gritos al contrincante. Ciertamente, necesitase ser hombre de muchas campanillas para encauzar debidamente los debates.

Asistía yo la otra tarde a una de las «movidas» sesiones de las Cortes, acompañando a un amigo extranjero recién llegado a España. Venía el buen hombre—periodista, italiano y antifascista por más señas—, muy ilusionado con la República nuestra, con tan ejemplar civismo instaurada.

Tuvimos mala suerte y me avergoncé ante él. Y él se avergonzó ante mí. La sesión se «deslizó» en medio de un escándalo inaudito e inenarrable. En el decurso de los «debates» se escuchaban frases como éstas: «¡Su señoría es el buzón de las inmundicias!»; «Es un miserable», «¿Cuánto le pagan a su señoría?»

Mi compañero hubo de fijar su atención en el sistemático voceo de un jabalí, inquieto en su escaño, gesticulando constantemente, con evidente peligro para sus vecinos. Preguntóme quién era aquel energúmeno que no paraba en su martilleo demoledor contra la Iglesia, contra el Gobierno, contra todo. Y hube de decirle:

—Este hombre hace honor a lo que escribió años ha: «He soñado en mis soledades de noctívago, con alcanzar una vibrante voz que todos los hombres oyeran». Ese férvido republicano, anticlerical y radical-socialista, no es otro que el celeberrimo José Antonio Balbontín, autor de un magnífico volumen de poesías, «La Risa de la Esperanza», dedicado a la infanta Paz de Borbón, en que hay poemas como estos: «A mis hermanos, los impíos», «La Gracia de Dios» y «El Triunfo de la Cruz».

Mi compañero tuvo un acceso de risa nerviosa. Y como corolario a mi explicación, hubo de aducir mientras se levantaba de la tribuna, invitándome a salir con un expresivo ademán:

Para «eso» sería mejor la oportuna condición del marqués de Listonière, que «como diputado no habla jamás; pero «vota» bien».

Y yo, despidiéndome de la sala con una mirada a nuestro incommensurable Quintana de León:

—Algo de eso, algo de eso...

ANTONIO PAPELL.

Desde Gerona

En el Centro Republicano Radical Autonomista de esta ciudad tuvo lugar un pequeño lunch conmemorando el 59 aniversario de la proclamación de la primera República española.

Gran número de socios, algunos de ellos acompañados de sus respectivas familias fueron tomando ubicación en varias mesas; el salón presentaba atrayente aspecto, al que contribuyó la presencia de numerosas señoritas y señoras, entre ellas, la esposa de nuestro diputado Sr. Puig de Asprer.

Al descorcharse el champagne, en medio de gran entusiasmo, dirigió la palabra a la concurrencia, el presidente del Centro Don Emilio Auguet, quien, en su breve peroración y dirigiéndose a nuestro honorable diputado, le hizo un petitorio, concebido en los siguientes términos:

Es necesario que Vd. haga sentir su voz ante el Parlamento, para que se aprueben y lleven a la práctica, cuanto antes, las leyes que aseguran el retiro obrero por vejez e invalidez.

El auditorio coronó con oportunos aplausos las cálidas y convincentes palabras de nuestro presidente.

Seguidamente se levantó a hablar nuestro correligionario el Sr. Luis Moreno, quien, con la modestia que le caracteriza empezó lamentándose que en la fecha de hoy, en la cual tenía que hablar nuestro ilustre jefe Don Alejandro Lerroux, debiera de suplantarse la palabra de este magno republicano por la suya poco autorizada, pero no fué así por cuanto nuestro buen amigo tras bien coordinadas frases empezó analizando los prohombres de la República del 73 a los cuales dedicó cálidos elogios haciendo ver que si bien aquellos fracasaron se debió a la poca preparación del pueblo en aquel entonces, lo que no era factible hoy, dado el grado de cultura y modernismo en que vivimos, en éso se apoyó para asegurar a la actual República larga vida, recomendando a todos los presentes tuvieran en cuenta su calidad de republicanos, para contribuir con todas sus fuerzas a apuntalar más y más el régimen democrático salvaguardando de los pueblos libres; dijo también que se congratulaba como buen republicano de que este año se pudiera celebrar éste y otros actos homogéneos dentro de la más amplia libertad y de la más amplia conciencia ciudadana.

Una estruendosa salva de aplausos epilogó la brillante disertación del señor Moreno.

A continuación usa de la palabra nuestro insigne diputado Don José Puig de Asprer, el que es saludado con una delirante ovación.

Comienza calificando de acertadísimo el petitorio del Sr. Auguet, al que dedicará todas sus energías para que sea un hecho dentro del más breve lapso de tiempo el mejoramiento y reivindicación del obrero; trazó a grandes rasgos la personalidad de los hombres que dirigieron los destinos de la patria en la República del 73, calificándolos de altruistas; explicó el concepto de República significado de libertad y gobierno del pueblo, augurando que el actual timón de los destinos de España, aun con algún yerro marcará una estela de progre-

so para todos los españoles.

Después de referirse al derecho que tiene todo el que trabaja a gozar de los beneficios de la justicia social, pasó el disertante a realzar la personalidad de nuestro ilustre jefe Don Alejandro Lerroux, dedicando también un sentido recuerdo a Don Eduardo Benot, que al revés de lo que algunos afirman—dijo—fué el primer legislador español que instituyó códigos y leyes de amparo ciudadano que establecieron los comienzos de la amplia justicia social hoy existente.

Tan magnífica peroración terminó con vivas a la República y a Don Alejandro Lerroux, admirablemente coreados por todos los concurrentes.

La fiesta se desarrolló dentro de un marco de animado entusiasmo, que no decayó hasta pasada media noche.

Propuesto por el Sr. Auguet y aceptado por todos los concurrentes se acordó enviar un telegrama al Sr. Alejandro Lerroux, concebido en los siguientes términos: «Reunido Partido Radical Gerona para celebración primera República envía entusiasta saludo ilustre jefe.—Auguet, presidente».

CORRESPONSAL.

Gerona, 12 Febrero 1932.

Dice "El Día Gráfico" del 18

La construcción del puerto de Blanes

Hace próximamente un mes que se efectuó la subasta de las obras del puerto de Blanes, rematándose la misma por la cantidad de dos millones y medio de pesetas. Con tal motivo, reina, en aquella población y en los pueblos de aquella comarca, gran entusiasmo por tener ahora la seguridad de que es un hecho real y efectivo, la inmediata construcción de dicho puerto.

Las obras del mismo, al poco tiempo de iniciadas, se suspendieron, por lo que ocurría siempre: por falta de dinero, unas veces, para su continuación, o por conveniencias políticas. Y han estado, nada menos que diecisiete años, sin proseguir los trabajos. Todas las gestiones que se realizaban, no encontraban más que buenas palabras. Y las buenas palabras, no traían nunca su deseado complemento: las obras.

Fué preciso que viniera la República, y que las autoridades populares de Blanes, y de un modo especial al alcalde de la citada población, se preocuparan seriamente de pedir al Gobierno que se sacara a subasta la parte correspondiente de aquellas para que se pudiera terminar la construcción del puerto de que se trata y se votara o concediera el oportuno crédito, para que ello plasmara en

CONSULTA DE INFORMACIÓN GRATUITA

Matilde Cabrero

EXTIRPACIÓN RADICAL DEL VELLO
POR LA ELECTRICIDAD

GERONA

Anselmo Clavé, 28, piso 1.º
Chafalán Norte

realidad. Y uno de los que con más interés y decisión han trabajado cerca del ministro de Fomento, señor Albornoz, con tal objeto, ha sido el diputado a Cortes por la provincia de Gerona, señor Puig de Asprer.

El puerto de Blanes, será un puerto comercial y de refugio. El sitio donde está emplazado, no puede ser más a propósito y adecuado. Además, al abrirse al tráfico, reportará extraordinarios beneficios a la indicada población, por la afluencia de gente que llevará aparejado el transporte de mercancías para embarcar allí, y se beneficiarán también los pueblos inmediatos, por dicho motivo, y por la nueva facilidad para la exportación de los productos de dicha comarca y para la importación de los convenientes a la misma.

Las obras subastadas empezarán en breve, pues se están llevando a cabo los preparativos para ello. Y con el fin de dar la importancia que tiene a la eficacia de unas gestiones que sólo han requerido tres meses de tramitación, lo que demuestra el celo y la buena voluntad, tanto del alcalde de Blanes, como del diputado a Cortes, señor Puig de Asprer y del que era ministro de Fomento señor Albornoz, la repetida población se propone organizar varios actos para celebrar el comienzo de las obras de referencia, a los cuales asistirán las citadas personalidades, pues así lo han ofrecido formalmente a aquel Ayuntamiento.

AVISO

Se ruega a los señores poseedores de aparatos radio-receptores, se provean de la licencia para su uso. Estas licencias se despachan en la oficina de Telégrafos todos los días laborables de 9 de la mañana a 8 noche, y satisfarán un canon valedero para todo el año de 1932, siendo su importe de cinco pesetas si el receptor está instalado en domicilio particular y de cincuenta si funciona en lugar público o establecimiento de venta de material radio.

Los aparatos receptores instalados en Centros docentes oficiales o de enseñan-

za gratuita, en establecimientos benéficos, como hospitales, asilos, etc., y en los penitenciarios, estarán exentos del pago del canon, pero deberán solicitar la licencia dirigiendo la petición al Director general de Telégrafos.

La potencia sonora de alta voces quedará limitada a las reglas que dicten las respectivas ordenanzas municipales en cada localidad.

El plazo voluntario para obtención de estas licencias es de tres meses a partir de primero de Enero.

Figueras, Enero de 1932.—El Jefe de la Estación Telegráfica,

CARLOS HUERTA.

NOTICIAS

El pasado martes falleció el ciudadano D. Silvestre Ventura, consecuente correligionario y entusiasta federal. Hasta el fin de su avanzada edad mantuvo constante la firmeza de su ideal. Descanse en paz el ejemplar ciudadano.

El conocido procurador de los tribunales Don Tomás Jou Barbosa falleció el jueves tras larga y cruenta enfermedad. Nuestro pésame a sus familiares.

Registro Civil

Del 12 al 19 Febrero 1932

NACIMIENTOS

Día 16.—Pedro Bosch Freixa.

" 17.—Joaquín Cots Pujiula.

" 17.—Juan Mir Colomer.

" 18.—Juan Boix Taulera.

MATRIMONIOS

Día 14.—Francisco Tellada Pallisera con Carmen Casanovas Ballesta.

" 14.—Tomás Lastra Tuñón con Rosa García Pujol.

" 15.—Fernando Albertos Ferré con Josefa Castro Roura.

DEFUNCIONES

Día 13.—Isidro Bosch Denclar, 79 a. v.

" 15.—Delfín Canta Pumarola, 50 a. c.

" 16.—Silvestre Ventura Corta, 81, a. s.

" 17.—Juan Llonch Batlló, 30 a. c.

" 17.—Juan Butchacas Muntaner, 56 a. c.

" 17.—Juan Lladó Gimbernat, 80 a. s.

" 18.—Enriqueta Pagés Ricart, 73 a. c.

" 18.—Felipe Clos Gratacós, 71 a. c.

" 18.—Tomás Jou Barbosa, 71 a. v.

" 19.—Pedro Sués Llahó, 75 a. c.

Tipografía IDEAL Muralla 4 Figuera

Obra d'actualitat **L'Empordà a la Guerra Carlina**
d'ANTONI PAPERLL GARBÍ

A totes les llibreries: 5 pessetes

El 22 de diciembre pasado

ELOY GUICH

abrió el taller de pintura con estación autorizada Duco para el pintado de carrocerías y carruajes de todas clases.

Méndez Núñez, 28

FIGUERAS

Centro de lucha Antituberculosa

Calle Santa Margarita, n.º 13 y 15
(Junto a la Plaza Pi y Margall)

Laboratorio y Bacteriología
L. SALA OLIVERAS

Director Clínico:
M. MORLIUS

Radiólogo:
L. LÓPEZ-RODRIGUEZ MURRAY

DE INTERÉS PÚBLICO

Dado el incremento adquirido por el tratamiento antituberculoso del Dr. GIL ACEBEDO—único que usamos en todas las formas de Tuberculosis—y los resultados obtenidos, comprobados en más de seis años de práctica y por una estadística de cerca de 700 enfermos, cuyas historias clínicas se han coleccionado y analizado minuciosamente, nos hemos visto obligados al traslado del local clínico de nuestro Instituto a la Calle Sta. Margarita n.º 13 y 15 de esta ciudad, con el fin de disponer de una clínica que por sus mejores condiciones de situación y amplitud permita una mayor expansión y comodidad para los enfermos y para nosotros, en cuanto se refiere a la especialidad que cultivamos. Con miras a estas ventajas, pues, estará anexo al consultorio el departamento de Rayos X y radioterapia a cargo del Radiólogo Don L. López-Rodríguez Murray así como un pequeño laboratorio dedicado a los análisis de urgencia, encargándose como hasta ahora de los de mayor importancia Don L. Sala Oliveras.

A pesar del sacrificio económico que ello representa vendrá disfrutando el público y clientela de las mismas ventajas que hasta ahora en este orden.

Manufacturas Cuero TOSAS S. A.

MARCA REGISTRADA **TOSAS** MARCA REGISTRADA

CURTIDOS AL CROMO ESPECIALES, CORREAS, TIRETAS, CABLES, TACOS, TIRATACOS
Y TODOS LOS ARTICULOS EN CUERO CRUDO Y CURTIDO PARA LA INDUSTRIA

Despacho en Barcelona:

Ausias March, 21, pral.

Teléfono 1387 A

Fábrica en Blanes

(Provincia de Gerona)

Teléfonos 15 y 32

Obra d'actualitat

L'Empordà a la guerra carlina

d'Antoni Papell Garbí

A totes les llibreries: 5 pessetes

Banco de Figueras L. Vergés Vilanova

Cambio de monedas—Valores-cupones
Cuentas de ahorro y demás operaciones
de banca : : : : : :

CASA DE CONFIANZA
ECONOMIA Y RESERVA

Plaza Pi Margall
FIGUERAS

Gimnasio IBÉRICO

Calle de Santa Leocadia, 17

FIGUERAS

Dirigido por D. Francisco de A. Castellví Vila, Médico-Cirujano
y Profesor de Gimnasia por la Facultad de Medicina de Madrid

Método racional según las modernas orientaciones científicas.—Gimnasia sueca.—Gimnasia respiratoria.—Local construido exprofeso para gimnasio.—Cuarto de baño con piscina y duchas.—Aparatos modernos.—Clases para alumnos y alumnas en horas distintas.—Horas especiales para personas mayores.

Para matrículas y demás detalles, en el mismo de 7 a 8 noche

Banca Arnús

Sucesora de Evaristo Arnús-Fund. en 1846

Casa Central: Plaza de Cataluña, 22

Casa Matriz: Pasaje del Reloj

BARCELONA

Sucursales en Balaguer, Berga, Cervera, Igualada, Lérida, Manresa, Puigcerdá, Solsona, Tárrega y Vich.

SUCURSAL DE FIGUERAS:

Casades de Còdol, 15-Rambla

Cámara acorazada con departamentos de alquiler — BANCA-BOLSA-CAMBIO — Negociamos los cupones vencimiento corriente—Compra-venta al contado de toda clase de valores de contratación corriente con entrega de los títulos en el acto.

Quina és la vostra impremta? La que fa vostre periòdic.
LIBERTAD s'imprimeix a Tipografia IDEAL, Muralla, 4
Impresos de totes classes: perfectes i econòmics